

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010117
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119010117.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. septembra.2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

T. T., nar. XX.X.XXXX P. L., trvale bytom L., V. XXXX/XX,

je v i n n ý , ž e

- v období od 1.5.2018 do 10. 6. 2020 v L. a inde ako prirodzený otec maloletého U. X., nar. XX.XX.XXXX úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove č. k. 4Pc/14/2016-245 zo dňa 15.12.2017, právoplatným dňa 25.1.2018 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej zveril maloletého U. X. do osobnej starostlivosti matky dieťaťa a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého U. X.Á., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 100,- Eur, vždy do 10 - tého dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku a na základe rodičovskej dohody uhradiť aj dlžné výživné za obdobie od 15.10.2016 do 31.12.2017 vo výške 1.450,- Eur v lehote do 30.6.2018, počnúc vykonateľnosťou rozsudku v tejto časti dňom 1.7.2018, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči U. J. najmenej vo výške 1.950,- Eur,

t e d a

- úmyselne najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolností podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala dňa 18.1.2019 na Okresný súd Prešov obžalobu na T. T. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od 1.5.2018 doposiaľ v L. a inde ako prirodzený otec maloletého U. X., nar. 15.10.2016 úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť na svojho maloletého syna aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove č. k. 4Pc/14/2016-245 zo dňa 15.12.2017, právoplatným dňa 25.1.2018 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej zveril maloletého U. X. do osobnej starostlivosti matky dieťaťa a obvinený bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého U. X., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 100,- Eur, vždy do 10 - tého dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku a na základe rodičovskej dohody uhradiť aj dlžné výživné za obdobie od 15.10.2016 do 31.12.2017 vo výške 1.450,- Eur v lehote do 30.6.2018, počnúc vykonateľnosťou rozsudku v tejto časti dňom 1.7.2018, čím za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči U.G. J. vo výške 2.350,- Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného T. T., svedkyne poškodenej U. J., a oboznámením v texte uvedených listinných dôkazov, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný T. T. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že o svojej vyživovacej povinnosti si je vedomý. S poškodenou sa bez toho, aby súd vykonával dokazovanie, dohodli na sume výživného 100,- Eur mesačne, nakoľko predtým pracoval v Anglicku, avšak aby bol so synom, chcel ostať na Slovensku, pričom po 13-tich rokoch čo súvisle pracoval, sa zaevidoval na úrade práce. Za obdobie evidencie na úrade práce, teda od decembra 2017 do marca 2018, dostal 43,- Eur, čo ho dostalo na dno. Od marca do polovice mája začal pracovať na Slovensku, kde za dva mesiace zarobil v čistom spolu 700,- Eur a z týchto peňazí prispel na malého v mesiaci marec - apríl 2018 po 100,- Eur. Od júna 2018 začal pracovať na živnosť, za to obdobie až do decembra zarobil len nejakých 700,- Eur, o ktorej finančnej situácii oboznámil aj poškodenú a z uvedeného dôvodu podal návrh na zníženie výživného, kde sa dohodli na sume 50,- Eur. V januári 2019 sa jeho finančná situácia zlepšila, pracuje, kde jeho mzda je za pracovný fond cca 15.500,- Kč a zhruba 3.000,- Kč za prémie, čiže je to spolu 18.500,- Kč. Teda od januára 2019 už každý mesiac posielal zo začiatku poštou a potom na bankový účet poškodenej 100,- Eur a aj niečo k dlžnému výživnému - cca od 50-150 Eur navyše, následne mu však exekútor zablokoval účet. Jeho výdavkami sú splátky vo výške 80,- Eur, na ubytovanie a stravu dáva zhruba 150,- Eur a vyživovacia povinnosť. Uviedol, že pri svojom príjme by bol schopný výživné vyrovať za rok a pol, pomôže mu otec aj matka.

Svedkyňa - poškodenej U. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný začal platiť výživné od januára 2019, dovtedy platil slabučko. V januára 2019 podala návrh na exekúciu, ktorá sa vedie u JUDr. Moskvíča, prostredníctvom ktorého však nebolo nič vymožené, obžalovaný posielal peniaze priamo jej a ona o tom informuje exekútora. Poškodenej nepracuje, je na rodičovskej dovolenke, kde jej príjem tvorí rodičovský príspevok vo výške 260,- Eur, má dve deti, výdavky má na kozmetiku, oblečenie, to však nie každý mesiac, telefón vo výške 10,- Eur a pôžičky z minulosti vo výške 100,- Eur. Výdavky na maloletého U. má približne 100,- Eur, Samko vypije cca dva kartóny mlieka mesačne, je už odplienkovaný, lieky navyše nepotrebuje, je zdravé dieťa. Obžalovaný v roku 2016 zaplatil na výživnom v 10. mesiaci iba 50,- EUR, v roku 2017 nezaplatil nič. V roku 2018 uhradil od januára do októbra po 100,- EUR a v novembri dal 50,- EUR, v decembri nedal nič, dlhuje teda za rok 2018 sumu 150,- Eur.

Výživné za rok 2019 a 2020 nie je uhradené, nakoľko sumy, ktoré zaslal, započítala za skoršie obdobia. Dňa 27.1.2020 prebehlo pojednávanie o osvojení, o ktorom návrhu bolo rozhodnuté za neprítomnosti otca, kde mal. Samuel je osvojený jej manželom. Obžalovaný maloletého za celé obdobie nekontaktoval. Má informáciu, že pracuje v Čechách, ale nevie kde. K úhrade výživného zo strany obžalovaného nedošlo, pričom celkový dlh na výživnom je 1.950,- Eur, čo zahŕňa bežné výživné od rozsudku a zameškané výživné od narodenia po rozsudok.

Z rodného listu U. J. zo dňa 13.8.2018 vyplýva, že sa narodil dňa 15.10.2016 otcovi T. T., nar. 27.8.1985 a matke U. J., nar. 4.1.1991.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.12.2017, sp. zn. 14Pc/14/2016-245 súd prvým výrokom zastavil konanie o určenie otcovstva k mal. U. X., nar. XX.XX.XXXX, druhým výrokom schválil rodičovskú dohodu v znení: „zveruje mal. U. do osobnej starostlivosti matky U. J., ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, otec je povinný prispievať na výživu mal. U. sumou 100,- Eur mesačne k rukám matky dieťaťa, vždy do 10-teho dňa v mesiaci, dlžné výživné za obdobie od 15.10.2016 do 31.10.2017 vo výške 1.450,- Eur je otec povinný uhradiť v lehote do 30.6.2018 s tým, že o úprave styku sa dohodli tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný pondelok v mesiaci od 17.00 hod. do 19.00 hod., za prítomnosti matky s tým, že otec si maloletého prevezme a odovzdá ho v bydlisku matky; štvrtým výrokom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.1.2018, vykonateľnosť vo výroku jeden, dva v časti zverenia a úprave styku a tri dňa 25.1.2018, dňa 11.2.2018 vo výroku II v časti bežného výživného a dňa 1.7.2018 vo výroku II v časti dlžného výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.5.2019, sp. zn. 27P/13/2019 súd prvým výrokom zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 15.12.2017, sp. zn. 14Pc/14/2016-245 tak, že schválil rodičovskú dohodou uzatvorenú na Okresnom súde Prešov dňa 2.5.2019 v bode III. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností v znení: „otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. U. J. sumou vo výške 50 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou rozsudku, ktorým sa schválil táto rodičovská dohoda opakovane do 31.8.2019, otec sa zaväzuje prispievať na výživu mal. Samuela sumou vo výške 100 Eur mesačne ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred, počnúc 1.9.2019 opakovane do budúca, pričom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.5.2019 a vykonateľnosť dňa 26.6.2019.

Z poškodenou predložených dokladov vyplýva, že obžalovaný uhrádzal výživné nasledovne: dňa 4.4.2018 za obdobie marec 2018 vo výške 100,- Eur, dňa 22.1.2019 za obdobie máj 2018 vo výške 100,- Eur, dňa 28.1.2019 za obdobie jún - júl 2018 vo výške 200,- Eur, dňa 11.4.2019 za obdobie október 2016 vo výške 50,- Eur, dňa 24.4.2019 za obdobie august 2018 vo výške 100,- Eur, dňa 2.5.2019 za obdobie september 2018 vo výške 100,- Eur, dňa 28.5.2019 za obdobie január 2019 vo výške 100,- Eur, dňa 27.1.2020 vo výške 50,- Eur, dňa 18.5.2020 vo výške 100,- Eur,

Zo špecifikácie výpočtu dlžného výživného poškodenou súd zistil, že k 14.5.2020 obžalovaný na výživnom uhradil sumu 1.100,- Eur, kde dlh na dlžnom výživnom a bežnom výživnom činí spolu 2.450,- Eur.

Z potvrdenia exekútora JUDr. Stanislava Moskviča vyplýva, že dňa 14.1.2019 bol na exekučnom súde v Banskej Bystrici podaný návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie výživného pre nezaopatrené dieťa mal. U. J. zast. U. J. proti povinnému T. T. pozostávajúci z bežného výživného od januára 2019 v sume 100 Eur mesačne do budúca a na vymoženie dlžného výživného za obdobie od 15.10.2016 do 14.1.2019 v sume 2350 Eur, pričom exekúcia bola nariadená odpísaním z účtu v banke, kde v období od 14.1.2019 do 28.5.2019 sa podarilo vymôcť výživné v sume 650,- Eur, kde podľa stanovisko povinného ide o dlžné výživné a toto bolo priamo uhradené oprávnenej osobe. Z následnej správy exekútora JUDr. Stanislava Moskviča zo dňa 9.3.2020 a zaslaného vyúčtovania vyplýva, že povinný platí výživné priamo k rukám zástupcu maloletého a poslednú úhrada prostredníctvom exekútora je evidovaná ku dňu 28.5.2019.

Z obžalovaným zaslaného potvrdenia zamestnávateľa H. U..G..C..

U. U. L.

XX, O. XX súd zistil, že priemerná čistá mzda obžalovaného za obdobie november 2019 až apríl 2020 je 11.183,00 Kč.

K osobe obžalovaného súd zistil, že je prihlásený k trvalému pobytu L., V. XXXX/XX, je slobodný, bol päťkrát priestupkovo riešený vo všetkých prípadoch v blokovom konaní pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Zo správy katastrálneho odboru Okresného úradu Prešov vyplýva, že v evidencii nie je vedený ako vlastník žiadnej nehnuteľnosti. Nevlastní žiadne motorové vozidlo. Z odpisu registra trestov súd zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6Ntc/4/2018 bolo uznané cudzozemské odsúdenie Newport Magistrates Court č. 1600147340.

Zo spisu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Ntc/4/2018 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 30.1.2019, č. k. 6Ntc/4/2018-40 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.10.2019, č. k. 6Ntc/4/2018-67 a uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.1.2020, č. k. 6Urto/6/2019-74 súd podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii, súd rozhodol o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky peňažného trestu vo výmere 761,60 Eur (660 GBP) uloženého občanovi Slovenskej republiky T. T., rozhodnutím Newport Magistrates Court č. 1600147340 zo dňa 9.1.2017 za porušenie ustanovenia § 143 Zákona o cestnej premávke z roku 1988 a Dodatku 2 zo Zákona o dopravných priestupkoch z roku 1988, trov trestného konania vo výmere 98,08 Eur (85,00 GBP) a peňažnej čiastky vo výmere 76,16 Eur (66,00 GBP) do verejného fondu alebo organizácii na podporu obetí, ktorú uložil zaplatiť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet Krajského súdu v Prešove. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.1.2020.

Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov vyplýva, že obžalovaný bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 22.12.2017 do 28.2.2018, dňa 1.3.2018 bol vyradený z dôvodu vzniku pracovného pomeru, pričom nebol a nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych štátnych sociálnych dávok.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka Prešov súd zistil, že v období od 1.5.2018 do 15.5.2018 bol obžalovaný prihlásený do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia Sociálnej poisťovne ako zamestnanec v pracovnom pomere u zamestnávateľa: L..U..E. U..G..C.. U. U. J. L., I. X, pričom v uvedenom období nepoberal dávky sociálneho poistenia. V prechádzajúcich obdobiach od 1.3.2018 do 16.4.2018 bol zamestnaný u zamestnávateľa K. - I. U..G..C., U. U. U. L., O. XXXX/XX, u ktorého od 19.2.2018 do 28.2.2018 vykonával práce na základe dohody o pracovnej činnosti, taktiež na základe dohody o pracovnej činnosti vykonával práce od 10.1.2018 do 19.1.2018 pre spoločnosť V. U..G..C.. U. U. L., B. O. XXXXX/X a od 16.10.2017 do 31.12.2017 na základe dohody o vykonaní práce pracoval pre spoločnosť W. G. U..G..C.. U. U. L., U. XXXX/XX.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že T. T. bolo dňa 7.6.2018 vydané osvedčenie o živnostenskom oprávnení na predmet podnikania: poskytovanie služby vedenia cudzieho motorového vozidla.

Z daňového priznania za rok 2018 vyplýva, že obžalovaný podal dňa 17.3.2019 daňové priznanie zo základu dane 1387,22 Eur s daňovou povinnosťou 0,00 Eur a daňovým preplatkom 25,70 Eur.

Z rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, č. PO3/RHNNVAŠSD/SOC/2019/80978-4 zo dňa 11.6.2009 a zo dňa 2.10.2009 súd zistil, že mal. U. J. nemá nárok na náhradné výživné.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 30P/99/2019 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 28.1.2020 súd prvým výrokom vyslovil, že mal. U. J. je osvojencom osvojiteľa J. J., druhým výrokom nariadil zapísať do rodného listu mal. U. J. ako otca J. J. a ako matku ponechať zapísanú U. J., pričom tretím výrokom vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.6.2020.

Z rodného listu U. J. zo dňa 19.6.2020 vyplýva, že sa narodil dňa XX.XX.XXXX matke U. J., B.. X.X.XXXX, pričom ako otec je zapísaný J. J., B.. XX.X.XXXX.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku, teda, že obžalovaný T. T. si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, aj keď povinnosť prispievať na výživu mal. U. mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.12.2017 sp. zn. 4Pc/14/2016, sa stal a tento je trestným činom. Napokon obžalovaný existenciu ani výšku dlžného výživného v celom štádiu konania nenamietal, na výške výživného sa s poškodenou dohodli, pričom v priebehu konania uvádzal, že výživné chce uhradiť, z ktorého dôvodu sa zamestnal v Českej republike, dlžné výživné však uhradil len čiastočne, keďže ho platil len sporadicky.

Súd však vzhľadom na vykonané dokazovanie, predovšetkým na vyjadrenie svedkyne poškodenej U. J. a predložených listinných dôkazov, ako aj s poukazom na nadobudnutie právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 28.1.2020, sp. zn. 30P/99/2019 dňa 10.6.2020, ktorým súd vyslovil, že mal. U. J. je osvojencom osvojiteľa J. J. a zároveň druhým výrokom nariadil zapísať do rodného listu mal. U. J. ako otca J. J., upravil skutkovú vetu v časti doby páchania skutku tak, že túto stanovil v období od 1.5.2018 do 10.6.2020 a výšku dlžného výživného tak, že dlžnú sumu ustálil na sume 1.950,- Eur.

Súd mal teda nepochybne preukázané, že obžalovaný uvedeným konaním si úmyselne riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči mal. U., teda najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom nakoľko si svoju povinnosť neplnil po dlhší čas, tento skutok spáchal závažnejším spôsobom konania.

Obžalovaný týmto svojim konaním po objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, za ktorý trestný čin umožňuje zákon uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), kde v tomto prípade v zmysle podpornej úlohy v zmysle trestnej represie je chránený nárok na výživu, ktorá vyplýva priamo zo zákona o rodine.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o uložení trestu spojeného s odňatím slobody a pri určovaní výmery trestu odňatia slobody súd aplikoval u obžalovaného N. T. T. ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii prirážajúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného T. T. dospel k záveru, že vzhľadom na jeho doterajší život, na výchovné pôsobenie na obžalovaného nie je potrebné uložiť trest, ktorý je spojený s obmedzením osobnej slobody. Súd je toho názoru, že preventívny účel trestu do budúca je možné dosiahnuť aj uložením podmiennečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, teda na spodnej hranici zákonom uloženej trestnej sadzby, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, t. z. tiež pri spodnej hranici.

Počas skúšobnej doby je obžalovaný povinný viesť riadny život, nahradiť zameškané výživné, čím preukáže súdu, že aj hrozba trestu postačí nato, aby sa do budúca vyvaroval akéhokoľvek protiprávneho konania. V opačnom prípade súd, a to i počas plynutia skúšobnej doby, nariadi výkon takto odloženého trestu.

Takto uloženým trestom odňatia slobody, sa podľa názoru súdu dosiahne účel trestného zákona a to jeho individuálna ako aj generálna prevencia.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.